

ת"פ 22350/02/13 - מדינת ישראל נגד א' ש'

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 22350-02-13 מדינת ישראל נ' ש'

בפני כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

נגד
א' ש'

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סעדיה

ב"כ הנאשם עו"ד עבד אבו עמאר

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג והפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם.

בתאריך 1/5/11 בשעת לילה תקף הנאשם את אשתו בך שדחף אותה ובעקבות זו היא נפלה.

למחרת היום, שוחרר הנאשם ממעצרו, בגין אירוע זה בתנאים מגבילים, לרבות איסור יצירת קשר עם המתלוננת ואיסור כניסה לעיר ***** למשך 30 ימים.

ביום 4/5/11 ובניגוד לצו זה, התקשר הנאשם אל אשתו, סיפר לה כי השתחרר ממעצר וביקש ממנה כסף על מנת לעזוב את *****.

התביעה ציינה כי נערך עם הנאשם הסדר דיוני לפיו הוא יופנה אל שירות המבחן והיה ויתקבל בעניינו תסקיר חיובי, תסכים המאשימה להארכת עונש מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו, אלא שלאור התסקיר שהתקבל בעניינו של הנאשם, עתירת התביעה היא להטלת מאסר בפועל.

עמוד 1

התביעה הפנתה, כאמור, אל האמור בתסקיר שירות המבחן וכן לכך שהנאשם ביצע את העבירות בעוד הוא מצוי בתקופת מבחן בגין עבירות אותן ביצע כלפי אותה מתלוננת. עוד ציינה התביעה כי הנאשם מכור לאלכוהול וכי הוא בעל עבר פלילי משמעותי.

התביעה הדגישה את חומרת העבירות של אלימות בתא המשפחתי ואת הלכות בית המשפט העליון בנושא זה.

לטעמה של התביעה, מתחם הענישה הראוי לעבירות האלימות נע בין מאסר מותנה וצו של"צ ועד מספר חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ובאשר לעבירה של הפרת צו, נע מתחם הענישה ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

לזכותו של הנאשם זקפה התביעה את הודאתו באשמה, אך ציינה את אופן התנהלותו, כמצויין בתסקיר.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם חודש מאסר בפועל, להורות על הפעלת עונש מאסר מותנה במצטבר לעונש שיוטל וכן להטיל עונש מותנה והתחייבות.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בעבירות שבוצעו לפני כארבע שנים ובנאשם שהודה מיד במיוחס לו. עוד ציין כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי לקולא.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהתסקיר הראשון בעניינו של הנאשם היה חיובי ולאחר מספר חודשים ניתן תסקיר שונה לחלוטין הוא ציין כי מזה מספר שנים מצוי הנאשם בהליך טיפולי ועל כן יתכן ונמצאה בדיקה שהראתה כי צרך אלכוהול, אך לטעמו, המלצת שירות המבחן היא פזיזה. לטעמו היה בכך כדי להחריב את כל התקדמותו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הדגיש כי בני הזוג התגרשו, אין להם ילדים משותפים ואין ביניהם כל קשר.

לטעמו אין כל מקום להורות על השמתו של הנאשם מאחורי סורג ובריה ואם סבור ביהמ"ש כי יש להפעיל את העונש המותנה, הרי שיש להטיל כל עונש בחופף אליו ולהורות כי העונש ירוצה בדרך של עבודות שירות.

שני תסקירי שירות מבחן הוגשו בעניינו של הנאשם -

מהתסקיר הראשון עלה כי הנאשם בן 53 נשוי ואב לילד, ללא משלח יד מזה מספר שנים, מתגורר עם אשתו ומטופל במתדון לנוכח בעיית התמכרותו לסמים.

הנאשם סיפר על שימוש בסמים קשים מגיל צעיר וטען כי הינו נקי מסמים מזה כעשר שנים, אך ביטא תלות באלכוהול. הוא סיפר על מספר ניסיונות לגמילה שלא צלחו.

הנאשם הסביר את מעורבותו בעבירות דנן בחוסר יכולתו להציב גבול בהיותו תחת השפעת אלכוהול בסיטואציה שנוצרה עם אשתו. ברקע לכך מצב רגשי מורכב, נוכח התמכרותו לחומרים פסיכואקטיביים. הוא

תאר כי בהיותו תחת השפעת אלכוהול הוא נוטה לאבד שליטה ולהגיב באלימות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מודע לבעייתיות שבהתנהגותו ולהתמכרותו, ועם זאת הוא מתקשה לגייס כוחות להשתלב בטיפול מתאים.

המתלוננת תארה בשיחה עם שירות המבחן מערכת יחסים מורכבת. היא ציינה כי הנאשם אינו אלים, פרט למצבים בהם שותה אלכוהול בהם נקט כלפיה באלימות פיזית ומילולית. היא לא תארה חשש לחייה.

עוד עלה כי מאז שנת 2010 מטופל הנאשם במרכז לשיקום נפגעי סמים ביפו באמצעות תכנית מתדון, מוסר בדיקות שתן ונוטל חלק במפגשים פרטניים וקבוצתיים. במשך שנה וחצי שקדמו להגשת התסקיר, הוברר כי מסר בדיקות שתן שהעידו על שימוש באלכוהול.

שירות המבחן התרשם כי יש בטיפול זה כדי להפחית את הסיכון במצבו והמליץ להמשיך בו ולהטיל על הנאשם צו מבחן על מנת להמשיך ולפקח עליו וזאת לצד מאסר על תנאי כענישה מרתיעה.

מאחר שהתסקיר לא התייחס לשאלת המאסר המותנה ואפשרות הארכתו וכן לא התייחס למעקב אחר השתלבותו של הנאשם בהליך הטיפול, נתבקש תסקיר משלים. כזה ניתן לאחר כארבעה חודשים וממנו עלה כי במהלך תקופה זו חלה הדרדרות במצבו של הנאשם והסתבר כי הוא נעצר בגין חשד לביצוע עבירת אלימות כלפי אשתו, אשר שהתה במקלט לנשים מוכות. ברקע לכך היה ויכוח שנתגלע ביניהם ואשר במהלכו התקשה לשים לעצמו גבול. הנאשם התקשה לבחון באופן מעמיק את דפוסיו האלימים, הציג עמדה קורבנית ובטא מצוקה נוכח מצבו הרגשי כיום וההשלכות של אירוע זה על ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

הנאשם אף סיפר כי בבדיקה שנערכה לאחרונה נמצאו שרידי אלכוהול, אך הוא שלל שימוש באלכוהול. הוא סיפר כי בל העובדה כי עבר על חוקי המסגרת נדרש להגיע אל המרכז הטיפולי באופן אינטנסיבי יותר וכן הוטלו עליו סנקציות עימן התקשה להתמודד. הוא ביטא רצון להפסיק את השיחות הטיפוליות עם העובדת הסוציאלית במקום. זו, אישרה בשיחה עם שירות המבחן את אשר תאר הנאשם. לא ברור היה האם הנאשם יחזור אותו שלב לטיפול במרכז.

שירות המבחן התרשם לאור התנהגות זו של הנאשם מקושי לבצע שינוי כן בדפוסיו ההתמכרותיים ובדפוסיו השימוש שלו באלכוהול. ניכר פער בין אמירותיו באשר להתנהלותו בפועל.

נבדקה האפשרות כי הנאשם ישולב בטיפול במרכז למניעת אלימותבמשפחה, אך בשל היותו נוטל מתדון לא ניתן לעשות כן. בשל אותו טעם לא ניתן היה גם לשלבו בקהילה טיפולית לנפגעי סם כמסגרת אינטנסיבית וסגורה.

שירות המבחן העריך כי לאור העובדה כי הנאשם נמצא בתהליך טיפולי אשר אינו מפחית את הסיכון במצבו וכי החוק אינו מהווה גבול עבורו ואף עונשים קודמים אשר הוטלו עליו לא הועילו או הפחיתו הישנות עבירות, לא ניתן לחזור על ההמלצה לצו מבחן ואף לא ניתן להמליץ על הארכת העונש המותנה.

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשם עולה כי הוא יליד שנת 1961 ולחובתו שש הרשעות קודמות ארבע מהן בעבירות של אלימות. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא מיום 14/2/111 ובשלה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה הוא בר הפעלה.

במעשיו של הנאשם יש כדי לפגוע בשלומה של המתלוננת, בגופה ובכבודה. בהפרת הצו יש משום פגיעה באושיות שלטון החוק ובאכיפת החוק.

מתחמי הענישה אשר הוצגו על ידי התביעה ראויים.

הנאשם לא נרתע מהפעלת אלימות כלפי אשתו במהלכו של ויכוח.

יש בכך כדי לפגוע בגופה, בבטחונה האישי ובכבודה של המתלוננת.

ביתה האמור להיות מבצרה ומקום מבטחה, הפך להיות המקום בו היא מותקפת ונפגעת ואכן לא אחת אמרו בתי המשפט את דברם באשר לעבירות של אלימות בתא המשפחתי ובצורך לענוש בשלהן בענישה מחמירה ומרתיעה שיהיה בה כדי לתרום את התרומה למיגורה של תופעה זו.

אף לאחר שהנאשם הורחק בהוראת בית המשפט מהמתלוננת ונאסר עליו כל קשר עימה, עד כי הוא אף הורחק מתחומי העיר רמלה, לא היה בכך כדי להרתיעו והוא שב ויצר עימה קשר בניגוד להוראת בית המשפט. ניכר איפוא כי מורא החוק לא היה על הנאשם.

בכל מעשיו של הנאשם ניכר היה כי מורא החוק לא עליו, שכן הנאשם ביצע את עבירת האלימות שלושה חודשים בלבד, לאחר שנתן את הדין בגין עבירות מעין אלה שהופנו כלפי אותה מתלוננת ממש.

לא היה באותם הליכים קודמים, להרתיע את הנאשם ואף בעונש מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגדו לא היה כדי להרתיעו מלשוב לסורו.

יתר על כן, על פי אותו גזר דין הוטל על הנאשם צו מבחן של שירות המבחן ואת העבירות נשוא תיק זה ביצע בעודו נתון לפיקוח מבחן של שירות המבחן.

אם לא החמרתי עם הנאשם מעבר לעונש שייגזר עליו עתה, הרי זה בשל ששקלתי לקולא את הודאתו באשמה ואת ניסיונותיו של הנאשם לשנות דרכיו.

עוד שקלתי כי הרי האלימות שננקטה לא היתה מן הרף הגבוה של מעשים מעין אלה.

אני ערה לאמור בתסקיר השני של שירות המבחן ואולם יש בכל זאת ליתן משקל מסוים לכך כי במשך שנים

עושה הנאשם מאמצים לשנות מדרכיו.

עיקר המשקל לקולא ניתן לכך שמדובר בעבירות שבוצעו בחודש מאי 2011 וכתב האישום בגין הוגש קרוב לשנתיים לאחר ביצוען. עתה נותן הנאשם את הדין למעלה מארבע שנים לאחר ביצוען.

גם אם חלק מחלופ הזמן רובץ לפתחו של הנאשם, הרי שיש, כאמור, ליתן לפרק זמן ארוך כזה משקל, כאשר נשקלת ענישתו של נאשם, שכן עוקצה של ענישה מוקהה מאוד כאשר היא מוטלת במרחק ניכר מזמן ביצוע העבירות.

אני גוזרת על הנאשם בגין העבירות נשוא תיק זה חודש מאסר לריצוי בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות, כפי שהתווה הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 19/5/15.

אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן שישה חודשים מתיק בימ"ש השלום ברמלה 1903/10/09 באופן חופף לעונש שהוטל על הנאשם, כך שהנאשם ירצה בסה"כ שישה חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור הנאשם עבירה כלשהי שעניינה אלימות וארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה הפרת הוראה חוקית.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 22/7/15 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ב****.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקת המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"א תמוז תשע"ה, 08 יולי 2015, במעמד הצדדים.